

آموزش ۵ دقیقه ای به بیمار

هانتا ویروس (سندرم ریوی هانتا) Hanta Virus Syndrome (HVS)

توجه:

این اطلاعات تنها خلاصه ای در قالب اطلاعات عمومی است که جهت آگاه سازی و آشنایی شما با وضعیت حاضر تهیه شده است و نمی تواند جایگزین اطلاعاتی باشد که تیم درمان در اختیاران قرار می دهند. بنابراین کلیه مطالب پیرامون بیماری، وضعیت، صدمه، تست ها، روش ها، درمان ها، و اطلاعات مورد نیاز در زمان ترخیص، نیازمند تکمیل توسط تیم درمان شما است.

سوال: سندرم هانتا ویروس ریوی چیست؟

هانتا ویروس یکی از خطرناک ترین ویروس هایی است که توسط جوندگانی مثل موش حمل می شود و بیماری کشنده ای را به نام سندرم ریوی هانتا ویروس یا HPS ایجاد می کند. این ویروس در ادرار و فضولات و بزاق دهان موش ها یافت می شود. تنفس هوایی که دارای قطرات کوچک مرطوب آلوده باشد، باعث تماس

این ویروس با ریه ها می گردد. این بیماری قابل سرایت از فردی به فرد دیگر نیست. اما اگر موش حامل ویروس، فردی را گاز بگیرد، یا غذای فرد آلوده به فضله موش باشد، او بیمار خواهد شد. این ویروس نادر، اما بالقوه مرگبار است.

سوال: چه عواملی باعث افزایش خطر ابتلا میشود؟

ویروس هانتا از طریق تنفسی وارد ریه های فرد می شود. اقداماتی نظیر جارو زدن یا تکاندن وسایل که باعث معلق شدن ذرات ویروس در هوا می شود، به تنفس این ویروس کمک می کند. ویروس به مویرگ های ریوی حمله کرده، منجر به سوراخ شدن آن ها می شود. بنابراین بی احتیاطی در موارد زیر می تواند باعث انتقال عفونت شود:

- حضور در مناطقی که احتمال وجود فضله موش در آن جا زیاد است.
- تمیز کردن طویله یا ساختمان هایی که از نظر بهداشتی، مکان زندگی موش هستند.
- فعالیت در مراکز کنترل آفات و عدم رعایت بهداشت
- اردو زدن، پیاده روی و شکار

سوال: علائم این بیماری چیست؟

علائم این بیماری در دو مرحله بروز پیدا می کند.

در مرحله اول، بیمار علائمی مشابه آنفلوانزا را از خود نشان می دهد که شامل موارد زیر است:

- تب و لرز
- درد ماهیچه ها به خصوص پاها، لگن، پشت و شانه
- احساس خستگی زیاد
- سر درد و سرگیجه
- استفراغ، اسهال، و درد شکمی

در مرحله دوم، پس از ۴ تا ۱۰ روز، علائم بیماری به طور شدید و ناگهانی بروز پیدا می کند:

- سرفه همراه با تولید خلط
- تنگی نفس و کوتاه شدن تنفس
- تجمع مایع در ریه
- اختلالات قلبی عروقی
- افت فشارخون
- مشکلات کلیوی

سندرم ریوی هانتا می تواند به سرعت به شکل خطرناکی در آید. با پر شدن ریه ها از مایع، تنفس به طور پیش رونده ای سخت می شود. با افت فشارخون، قلب نیز دچار نارسایی می گردد، و احتمال مرگ بالا می رود.

سوال: این بیماری را چگونه درمان می کنند؟

داروی مخصوصی برای درمان این بیماری وجود ندارد. افراد مبتلا با توجه به وخامت اوضاع خود، باید در بیمارستان، و در صورت لزوم در بخش ICU بستری شوند.

درمان ها به صورت حمایتی و در جهت کاهش عوارض بیماری هستند.

- ممکن است نیاز به لوله گذاری داخل نای و استفاده از تهویه مصنوعی وجود داشته باشد.
- باید برای بیمار اکسیژن درمانی صورت گیرد. گاهی از روشی به نام ECMO استفاده می شود تا از رسیدن اکسیژن کافی به بیمار اطمینان حاصل شود.
- ممکن است پزشک داروهایی را جهت کمک به تنفس، کاهش تب و بهبود درد تجویز کند.
- گاهی به علت مشکلات و عوارض کلیوی، ممکن است نیاز به دیالیز وجود داشته باشد.

سوال: راه های پیشگیری از این بیماری چیست؟

- از ادرار یا مدفوع موش دوری کنید.
- از سالم بود آب آشامیدنی و تغذیه خود اطمینان حاصل کنید.
- میوه ها و سبزیجات را به روش صحیح شستشو دهید.
- محل هایی را که مشکوک به وجود موش در آن هستید، مسدود کنید.
- از مواد ضد عفونی کننده استفاده کنید.
- **هنگام نظافت محل های زندگی موش و برخورد و از بین بردن آن، از ماسک استفاده کنید.**
- مکان هایی را که جونده ای وجود داشته یا مرده است، با الکل و مواد ضد عفونی کننده شستشو دهید.
- برای جمع کردن فضولات و مواد انباشته، از یک حوله مرطوب استفاده کنید. سپس ضد عفونی را انجام دهید.

